

קטעים מתוך העדויות במישפט מיזרחי נגד "הארץ"

נדרים בבבלא

שבוע נוסף של עדויות חף, במישפטו של בצלאל מיזרחי נגד העיתון "הארץ" וכתבו, אבי ולנטין. בזה אחר זה עלו העדים על הדוכן: קצין מישטרה, אנשים החיים בשולי העולם התחתון, פרוי פפור, נערת זווהר מפורסמת.

העדויות לא הוסיפו פרטים פנסיוניים, אלא חיזקו את התמונה שכבר התגבשה במישפט עד כה — תמונה שהשופטת שולמית ולני שטיין הצטרף לקבוע את משמעותה מבחינה מישפטית.

פרקליטיו של מיזרחי, רם כספי וגבריאל כהן, הוסיפו למחות בתכופות נגד ניהול המישפט וטענו כי מרבית העדויות כגד אינן נוגעות לתובע, ואינן רלוואנטיות. פרקליט הנשעם, שלמה ליבלר, לעומת זאת, הוסיף להכטיח לשופטת כי הקשר שבין העדויות לבין נושאי התביעה יתברר בהמשך המישפט.

אולם תוך כדי כך נתגלו כמה וכמה פרטים פיקנטיים. למשל: ● סמל מישטרה העיד כי ביקר פעמים אחדות במטה היבחרות של שמואל פלאטו-שרון, כדי לחפש שם פושעים ואנשי העולם התחתון. הוא טען כי ראה שם גם את בצלאל מיזרחי, דבר שפרקליטיו של מיזרחי הכחישו בתוקף.

אותו סמל מישטרה סיפר, כי אחרי שיחותיו עם אבי ולנטין נהג להנציח את תוכן השיחות בויכרונות דברים, ולהגישם לממונים עליו. הודעתו של ליבלר, אישר העד כי זהו הנוהל במישטרה לגבי שיחות עם עיתונאים.

לגבי חלק מן העדויות שמוספרן מתקרב עתה ל-70 — אפרה השופטת את פירסום השמות והזהות של העדים. הדבר גרם לכך כי חלק מן העדויות אינו מובן כגד לציבור, מאחר שבהעדר ציון שם העד מאבדת העדות כולה את משמעותה ופירושה אף עלול לעורר רושם מוטעה. כך קרה לפחות לעדות של עדה אחת, השבוע, שזהותה נאמרה לפירסום — וכתוצאה מכך פורסמה עדותה בצורה שאינה מובנת, ושהיא למעשה מסולפת.

אירוע אחר, הקשור במישפט, אירע השבוע מחוץ לאומה של השופטת ולנטין, כאולם אחר של בתי המישפט.

קצין מישטרה ביקש לעצור אדם החשוד ברצח בעל מוסקדה, עד רקע של היסטוריה שבונות. תוך כדי כך טען הקצין כי בצלאל מיזרחי נכח במסיבה בביתו של החשוד, שבה היתה צריכה, לדבריו, להתבצע עסקה גדולה בסמים. הדבר פורסם, כמובן, בהרחבה בעיתונות.

פרקליטו של מיזרחי, גבריאל כהן, פנה השבוע אל מפקד מישטרה תליאביב, משה טיומקין (שהוא עצמו הופיע השבוע בעד במישפט מיזרחי — "הארץ") ומחה בהריפות על הופעה זו. הוא טען כי חברי קצין מישטרה נועדו להשפיע על מישפטיה ורספק חומר לעיתונות, ואיים לפתוח בהליכים מישפטיים נגד הקצין. הפרקליט לט הוסיף כי מיזרחי מוכן לעבור בדוקה במכונת יאמת, כדי להוכיח שלא נכח במסיבה האמורה.

מכל העדויות שהושמעו באותו שבוע, מעניינת ביותר עדות הנוגעת רק בעקיפין לנושאי המישפט. זוהי עדותו של הפרופסור צבי תמיר, קצין המודיעין של שירות הביטחון ומרצה באוניברסיטה, העד מס' 66 במישפט. הוא גודל, בעדותו, תמונה מרתקת — ומחרידה למדי — של הנעשה בבתי הסוהר.

עדות זו נוגעת במישפט מפני שבמרכזה עמדה שוב דמותו של פפה רוקנשטיין ("העולם הזה" 2128), האיש המרצה עתה עונש מאסר ארוך בעיקבות ניסיונו לסחוט מיליון לירות מבצלאל מיזרחי. פפה אישר בעדותו לפני שדושה שבועות, כי ניסו כמה פעמים להתנקם בחייו בכלא. עורכי הדין ליבלר ניסו אז להוציא מפיו כי ההתנקשות אירגנה דעתו, על ידי בצלאל מיזרחי או חבריו. פפה הכחיש זאת בתוקף, אך גם לא סיפק גירסה אחרת. הוא טען שזהו עניינו הפרטי.

תמיר הובא על ידי ליבלר כדי לאשר או לחק את הגירסה שלו, בעד שפרקליטו של מיזרחי ביקשו להיעזר בתמיר כדי להפריך אותה.

אולם מעבר לעניינו של פפה עצמו, מרתקת עדותו של תמיר כיוון שהיא שופכת אור על המתרחש בבית הסוהר — עולם סגור, שבו מופקר האסיר לחסדיהם של פושעים מועדים בתנאים תיאורטיים, משמקרי הכלא מודים כמעט בגלוי כי אין בכוחם להגן על האסירים. עדות זו חייבת לעורר מועקה עמוקה בליבם של שופטים ומחוקקים, ולהעניק חיוניות לדרישה, שהושמעה השבוע בהקשר אחר גמרי, שתקום ועדה ממלכתית לחקירת התנאים בכלא.

המצב בבתי הסוהר, כפי שהוא מתואר על ידי תמיר, מהווה כתם בליסולח על יומרתה של ישראל להיות מדינת חרות ומדינת חוק.

להלן עדותו של תמיר, כמעט כמזוהה:

תיאורטית. אני חשבתי שאתה יודע משהו על המיקרה המיוחד הזה של פפה. מי תקף אותו? למה? תמיר: לא, זה אינני יודע. אנחנו גם לא חוקרים את זה עד הסוף. השופטת: אבל מי, אתם כן יודעים? תמיר: מי תקף? לא. השופטת: מי תקף אותו בתוך הכלא? תמיר: לא. אנחנו לא יודעים עד היום.

ליבלר: הוא הגיש תלונות? תמיר: לא, הוא לא הגיש תלונות. ולא התלונן. השופטת: או איך אתם יודעים ככלל

נגת. כשאתה אומר "יש לו חשבונות" עם אנשים בתוך הכלא, על זה אתה כן יודע? מה שיש בתוך הכלא, איזה חשבונות יש לו עם אנשים בתוך הכלא. תמיר: החשבונות שישנם בכלא זה חשבונות של הבאים מהחוץ. כל מיני סיכוי סוכים בחוץ, ישמשכים בתוך הכלא. זוהי עיקר החשבונות. שיש לנו בתוך הכלא. וישנם חשבונות שמתעוררים בתוך הכלא, וגם זה גורם לסיכוכים.

חתיכים בפנים

השופטת: טוב, אתה נתון לי הרצאה

עין הראשי של שירות הביטחון. נכון? תמיר: כן. ליבלר: תאמר לי, בבקשה, בקשר לשתי התקפות שהיו על פפה, מיכה רוקנר שטיין היו שתי תקיפות, שהוא נפצע בבית הסוהר, נכון? תמיר: היו שתיים, כן. ליבלר: איפה הן היו? תמיר: אחת היתה בכלא דמון הדי שניה בכלא שאטה. השופטת: על ידי אסירים אחרים? תמיר: כן. השופטת: בנשק או... תמיר: בקליחה, סכינים יכול להיות, דוקרן.

(חקירה ראשית של עורכי הדין שלמה ליבלר): מר תמיר, אתה קצין המודיעין

פרופסור תמיר ארבע דקות

פרקליטים כהן וכספי "יש בוסיס, יש תייליס..."

ליבלר: אתה אומר שהיו שתי בוגל-טות, למעשה היו ארבע פעמים שהוא הותקף. תמיר: אינני זוכר בדיוק את המספר. אבל פפה רוקנשטיין הוא אסיר קשה, הוא היה מתקיף וגם נתקף. השופטת: אתה יודע את הסיבות במיקרים האלה, למה הוא הותקף? תמיר: אנחנו בכלא. השופטת: אתם בודקים, לא? עושים חקירה? תמיר: אנחנו עושים בדיקה מאד-מאד שיטחית, האני אסביר למה. לנו לא מעניין, אנחנו אין לנו צורך בהאיות מסיימות למה נדקר, מספיק לנו, לצרכים שלנו, שהוא זקוק להגנה בתוך הכלא. אבל אנחנו לא יורדים לסיבות, כי זה קשה מאד להגיע לזה. השופטת: או אתם אינכם יודעים בשני המיקרים האלה למה הוא הותקף? תמיר: אנחנו יודעים שלפפה רוקנר שטיין יש הרבה חשבונות, גם בכלא וגם בחוץ, אני לא יכול להצביע בדיוק על חשבונות, אבל מפני שזה אין לנו צורך לדעת את זה. השופטת: שואלים אם יש אצלך הידיעה המידע. תמיר: ידיעה כללית כן, שהוא פשוט זקוק להגנה, יש לו הרבה מאד חשבונות. השופטת: יש לו הרבה חשבונות, אבל אתה לא יודע עם מי יש לו חשבון